

GMINNY KONKURS PLASTYCZNY

Organizator konkursu:

Zespół Szkolno - Przedszkolny
w Janowie

Termin składania prac:

do 23.05.2025 r.

Uczestnicy konkursu:

Uczniowie szkół podstawowych
i przedszkoli z terenu gminy Bełchatów.

Adres składania prac:

Zespół Szkolno - Przedszkolny
Janów 1, 970-400 Bełchatów
tel. kontaktowy: 44 633 35 46
e-mail : spjanow@gmail.com

Szczegóły konkursu znajdują się
w regulaminie zamieszczonym na stronie:
<http://spjanow1.szkolnastrona.pl>

REGULAMIN GMINNEGO KONKURSU PLASTYCZNEGO „KOCHAM WIEŚ”

Temat i cel konkursu:

1. Konkurs ogłoszony jest pod hasłem: „ Kocham wieś”.
2. Cele konkursu:
 - popularyzacja twórczości plastycznej dzieci i młodzieży;
 - promowanie walorów naturalnych, dziedzictwa kulturowego, ludowego oraz różnorodności przyrodniczej obszarów wiejskich;
 - uwrażliwienie młodego pokolenia na piękno ojczyzniego krajobrazu;
 - zachęcanie do aktywności poprzez działania twórcze.
3. Temat obecnej edycji konkursu : **„Ilustracja do bajki ludowej”**

W obecnej edycji konkursu pragniemy przypomnieć dawne bajki ludowe. To one bowiem oprócz podań, pieśni i przysłów, stanowią kolebkę literacką twórczości ludowej, oparte są na dociekaniu przyczyn zjawisk natury i przedstawianiu ich w sposób symboliczny, żartobliwy i osobiły, co niewątpliwie wynika z ukochania przyrody, która jest nieodłącznym elementem wiejskiego życia.

Organizatorzy konkursu:

1. Organizatorem konkursu jest Zespół Szkolno – Przedszkolny w Janowie (Gmina Bełchatów).
2. Koordynatorzy: mgr sztuki Małgorzata Ławska, mgr Małgorzata Rogala

Uczestnicy konkursu:

Uczestnikami konkursu mogą być uczniowie szkół podstawowych oraz przedszkoli z terenu gminy Bełchatów.

1. I kategoria – przedszkola;
2. II kategoria – klasy 0 – III szkoły podstawowej;
3. III kategoria – klasy IV – VIII szkoły podstawowej.

Warunki konkursu:

1. Zadaniem konkursowym jest wykonanie indywidualnej pracy plastycznej **w formacie A3, w dowolnej technice płaskiej** (np. rysunek, malarstwo, grafika) **na temat „Ilustracja do bajki ludowej” do wybranej bajki z załącznika nr 1.**
2. Nie będą uwzględniane: prace na szkle, kompozycje przestrzenne oraz inne tego typu.
3. Praca plastyczna powinna być trwale opisana na odwrocie imieniem i nazwiskiem, klasą, uczestnika konkursu oraz mieć dołączoną kartę zgłoszenia i zgody opiekunów prawnych, stanowiących załącznik do regulaminu.
4. Do konkursu uczestnik może zgłosić jedną pracę plastyczną.
5. Prace nie powinny być nigdzie dotąd nagradzane i publikowane.

Kryteria oceny

Przy ocenie prac konkursowych pod uwagę będą brane:

1. zgodność z tematyką konkursu i jej trafne przedstawienie;
2. walory artystyczne pracy i użycie środków wyrazu artystycznego;
3. oryginalność i pomysłowość w zobrazowaniu przesłania konkursu.

Organizacja i termin konkursu:

1. Za organizację i przebieg konkursu odpowiada organizator, który powołuje komisję konkursową oraz sporządza protokół z prac komisji.
2. Prace należy dostarczyć do Zespołu Szkolno – Przedszkolnego w Janowie, do **23 maja 2025 r.**
3. Rozstrzygnięcie konkursu odbędzie się 06 czerwca 2025 r.
4. Wszelkich informacji udziela koordynator konkursu: Małgorzata Ławska
5. Telefon kontaktowy: 44 633 35 46 , e-mail : spjanow@gmail.com

Nagrody:

1. Laureaci konkursu otrzymają nagrody rzeczowe oraz dyplomy.
2. Wyniki konkursu zostaną opublikowane na stronie internetowej szkoły.
3. Laureaci zostaną zaproszeni na uroczyste wręczenie nagród (w terminie wskazanym przez organizatora).

Uwagi:

1. Majątkowe prawa autorskie do prac oraz nagrodzone prace konkursowe przechodzą na własność organizatora, pozostałe prace konkursowe można odebrać w terminie do końca bieżącego roku szkolnego. Po tym terminie przechodzą one również na własność organizatora.
2. Wykorzystanie pracy uczestnika konkursu w celu informacyjnych, promocyjnych lub jako ilustracji do tekstów zarówno w formie tradycyjnej jak i cyfrowej w mediach społecznościowych, na stronach internetowych związanych z działaniami szkoły jest nieodpłatne oraz nieograniczone czasowo i terytorialnie.
3. W sprawach spornych wynikających z regulaminu ostateczną decyzję podejmuje organizator.
4. Organizator zastrzega sobie prawo do przerwania lub odwołania konkursu oraz wykluczenia z niego prac sprzecznych z przepisami prawa, dobrymi obyczajami lub z innych względów powodujących, że nie nadają się one do publicznej prezentacji. Decyzja organizatora jest ostateczna i nie podlega odwołaniu.

5. Dodatkowe informacje o konkursie można uzyskać w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Janowie.

Informacja o przetwarzaniu danych:

1. Administratorem danych osobowych, w tym wizerunku jest Zespół Szkolno-Przedszkolny w Janowie, z siedzibą Janów 1, 97-400 Bełchatów.
2. Kontakt z inspektorem ochrony danych pod adresem e-mail:
3. Dane osobowe przetwarzane będą w celu organizacji i przeprowadzenia konkursu, wizerunek, rozpowszechniany i publikowany będzie w dowolnych mediach, w tym na portalu internetowym i w serwisach społecznościowych, w publikacjach Zespołu Szkolno-Przedszkolnego, Gminy Bełchatów, w celu informacyjno-promocyjnym związanym z działalnością kulturalno-oświatową na podstawie art.6 ust1 lit. a) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych (osoba, której dane dotyczą wyraziła zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych w jednym lub większej liczbie określonych celów)
4. Zgoda na przetwarzanie danych osobowych jest dobrowolna, ale konieczna do wzięcia udziału w konkursie.
Zgoda na przetwarzanie wizerunku jest dobrowolna.
5. Odbiorcami danych mogą być podmioty uprawnione na podstawie przepisów prawa.
6. Zespół Szkolno-Przedszkolny w Janowie nie przekazuje danych poza teren Polski z zastrzeżeniem ponadnarodowego charakteru przepływu danych w ramach serwisu Facebook.
7. Podane dane osobowe przechowywane będą przez okres niezbędny do realizacji celu, po tym czasie przez okres oraz w zakresie wymaganym przez przepisy prawa, wizerunek do momentu cofnięcia zgody.
8. W związku z przetwarzaniem danych osobowych przysługuje prawo dostępu do danych osobowych, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do przenoszenia danych.
9. Można wycofać zgodę w dowolnym momencie, bez wpływu na przetwarzanie, które miało miejsce do momentu wycofania zgody.

Źródło:

„Bajki. Baśnie i legendy ludowe na tle przyrodniczym”, opracował M. Rościszewski, 1922r.

Płanetnicy. (deszcz i grzmoty)

Na planetach (chmurach) mieszkać mają planetnicy.

Są to ludzie olbrzymy, nago chodzą, ciała ich od stóp do głów obrosnięte długim włosiem, a siła każdego jest tak wielka, że poradzi on skałę zwalić, stuletni dąb jak chwast wyrwać z korzeniem , a byle jaką górę unieść na swych szerokich barkach, jak zwyczajny korczyk owsa.

Przez długi czas ludzie nic o tych olbrzymach nie wiedzieli; dopiero szczególnym trafem dowiedziano się na ziemi, o wszystkim, co tylko wiedzieć można ; a było to tak :

Pewnego razu jeden z tych planetników potoczywszy się, spadł na ziemię i o skałę sromotnie się potłukł.

W pobliżu tego miejsca stał w polu owczarz, podbiegł więc ku niemu, kości potłuczone zamówił i podkadził takim zieleń, że mu się od razu dobrze zrobiło.

Skoro tylko olbrzym do przytomności powrócił, owczarz go się pyta, co on zaczął, a ten na to, że planetnik z kopiaistej planety.

— A dużo was takich?

— Jak piasku na ziemi.

— A co to robicie, że macie odpsute barki i ramiona?

— Żelaznymi drągami i przepychamy z jednego miejsca na drugie planety, boby was woda na nic zalała; a gdzie odpoczywamy, tam na ziemię deszcz pada. — tak dalej prawili olbrzym, — a nieraz całe tygodnie śpimy, a tym czasem chmura sobie stoi, deszcz na ziemię wciąż w jedno miejsce wali, aż póki się nie ockniemy.

- A dlaczego grzmi, kiedy deszcz pada?

— O to bo widzicie, my na planetach mamy pełne zastronia wody, zastronia są takie, jak u was po stodołach, jeno tysiąc razy większe, a jest ich na każdej planecie po dziesięć, dlatego, żeby było pod dostatkiem wody. Skoro tylko z jednego zastronia woda deszczem wypada, to zaraz przelewamy do niego wodę z wyższego przedziału, a wtedy to następuje straszny huk, czyli grzmoty.

Wtem przerwała się ciekawa rozprawa, bo planeta, która się nieznacznie opuściła na ziemię, pochwyciła olbrzyma i szybko uniosła go w górę.

Pszczoly

Dlaczego pszczoły umierają po ukąszeniu żądłem ?

Gdy Pan Bóg stworzył pszczoły, stały się odrazu bardzo zarozumiałe. Bo Pan Bóg uczynił je zdolnymi pracownikami i przeznaczył do robienia miodu.

— O Panie, — rzekły do Stwórcy, — pozwól nam mieszkać w złotych domach.

Na to Pan Bóg:

— Kto się wywyższa, poniżon będzie. Zamieszkać w słomianych chatach.

— Panie, — zaczęły znowu, - . udziel nam przynajmniej łaski, ażebyśmy mogły budzić trwogę przez zadawanie śmierci każdem ukąszeniem naszego żądła.

Ale Pan Bóg odrzekł:

— Broń złości zwraca się przeciwko niej samej. Kogokolwiek napadać będziecie, ciosy wasze pozostaną bez skutku, a wy same poumieracie.

Dlaczego świnie mają ogon w pierścione

Przyszedł raz diabeł do chłopca i rzecze :

Gospodarzu, jeżeli zechcę, to wszystkie wasze świnie poprzeczucam przez dach chlewa.

— Wielka mi sztuka — chłop odparł — i ja to potrafię.

— Spróbujcie.

Chłop bez długich ceregieli przystąpił do rzeczy, ale jedną tylko świnie udało mu się przez dach przerzucić.

— A co, chwalipięta z was i tyle! — rzecze m u diabeł. — A teraz patrzcie!

Bierze diabeł świnie jedną po drugiej, każdej skręca ogon w pierścioneł, ażeby go można było wygodniej trzymać i tym sposobem wyżej podrzucić — i bez trudu spełnia to, co zapowiedział.

Odtąd świnie mają ogony skręcone w kółko.

Owczarskie chmurki

Gdy chmury wyleją wszystek deszcz z siebie, wtedy rodzi się na niebie tęcza. Końce jej kąpią się zawsze w jakiejś rzece, morzu lub jeziorze, co jednak nie zawsze daje się widzieć, ale z daleka widać wyraźnie, jak po łuku tęczy woda wstępuje do nieba. Pan Bóg tak już cudownie urządził, iż chmury nigdy nie bywają opróżniane doszczętnie, lecz zawsze napęlniają się na nowo.

Otóż jak tęcza wciąga w siebie wodę, chciał się o tern z pustej ciekawości przekonać pewien pastuszek z bliska. Zgromadził liczne stado owiec na wzgórzu i pognał je hen, na dół, aż do rzeki. I nagle tęcza go wessała i odtąd wiecznie pasie swoje owce na niebie. W jasne dni letnie lub wiosenne widać go nieraz wyraźnie w postaci białych obłoków.

Dlaczego osioł jest leniwy?

Gdy człowiek spostrzegł osła, od razu poznał się na jego sile i użył go do dźwigania ciężarów. Osioł był posłuszny rozkazom pana i dźwigał ciężary szybkim krokiem. Ale gdy po wielu latach pracy nie mógł się doczekać zasłużonego spoczynku, pyta swojego pana, kiedy nareszcie zwolni go od pracy.

— Nigdy, — odpowie człowiek, — musisz pracować aż do końca dni twoich.

— A, jeżeli tak, — rzekł osioł, — to na przyszłość nie mam potrzeby się spieszyć.

I odtąd chodzi bardzo powoli.

Kłosy żyta

Przed laty, gdy Pan Bóg sam jeszcze przechadzał się po świecie, żyzność ziemi była o wiele większa, niż obecnie. Wtedy kłosy miały ziaren nie pięćdziesiąt do sześćdziesięciu, lecz cztery do pięciuset. Cała łądoga obrosnięta była ziarnem od dołu do góry. ale ludzie iak to ludzie: w nadmiarze nie cenili łaski Bożej i traktowali ją obojętnie i lekkomyślnie.

Pewnego razu łąn zboża mijała jedna kobieta, a dziecko, skacząc przy niej z figlów, upadło w błoto i ubrudziło sobie sukienkę. Na to matka zrywa całą garść kłosów i suknię dziecku nimi oczyszcza. Pan Bóg. przechodzący wówczas, spostrzegł to, rozgniewał się i rzekł:

— Odtąd nie będzie wcale ziarn na kłosach żyta, ludzie nie są warci darów nieba.

Obecni, którzy to słyszeli, zlekli się, padli na kolana i zaczęli błagać Pana Boga , żeby choć trochę ziarn zostawił na słomie żytniej, bo choć sami nie zasługują na zboże, to coś temu winne kury, co wobec takiego wyroku pozdychają z głodu.

Pan Bóg, przewidując ich nędzę , zlitował się i prośbie ich zadość uczynił. I dotąd słoma żytnia porasta ziarnem tylko od góry.

Odkąd pies źle żyje z kotem?

Zwierzęta miały raz do obgadania arcyważne sprawy. Ogłoszono wiec, na który każdy rodzaj zwierząt miał przysłać swego delegata. Zbiegły się wtedy ptaki i ryby I czworonogie, brakło tylko wielbłąda. Gdy go się nie można było doczekać, zwierzęta uchwałyły wydelegować gońca. Ten ostatni został wybrany drogą losowania.

Los padł na psa, który jednak rzecze:

- Jakże będę mógł znaleźć wielbłąda, skoro nigdy go jeszcze w życiu nie widziałem?

- Łatwo go możesz odnaleźć i poznać, — odparły zwierzęta, — bo wielbłąd ma garb na plecach.

- Jeżeli tak, to go sprowadzę tutaj, — rzecze Pies- puszczając się w drogę.

W drodze spotyka kota, który na jego widok, najeżył się i zgarbił. Pies uprzejmie poprosił go ażeby się udał za nim a kot spełnił jego prośbę i szedł ciągle zgarbiony.

Gdy przybyli na wiec, pies zawołał:

- O to jest wielbłąd! — i przedstawił zgarbionego kota.

Na to wszystkie zwierzęta w śmiech i odtąd piesi kot zostali śmiertelnymi wrogami.

Co wilkowi żreć wolno?

Wilk był bardzo głodny. Udał się więc do Pana Boga i prosi o żywność. Pan Bóg zapytał go:

- „Cóż byś tak zjadł ?”

- Może mógłbym dostać to, co ma wełnę i racice?

- Nie, tego nie dostaniesz, bo to moje najpocziwsze zwierzę.

- A może wolno mi porwać, któregoś z wężomordych ?

- Nie, także nie, bo one pilnują dobytku człowieka.

- Cóż więc mogę wziąć i pożreć?

- Z każdej chaty, gdzie się chleb wypieka, dostaniesz po jednym bochenku — odrzekł Pan Bóg

- Czy to ci wystarczy ?

- O jej ! — zawoła wilk, — w to mi graj!- i pobiegł swoją drogą.

Teraz zaczął pędzić buras wspaniały żywot. Bujał sobie i wysypiał się, jak przystało na bogatego nicponia. Ale pewnej babie było żal chleba, pożeranego codziennie przez wilka. Gdy więc powrócił, rzuciła mu zamiast bochna chleba rozpalony kamień. Wilk osmolił sobie mordę i kląć, i wyjąc, odbiegł do lasu. Odtąd też ma czarną mordę.

Po tym zdarzeniu, idzie do Pana Boga ze skargą I rzecze:

- Zamiast chleba dano mi rozpalony kamień, który mnie oparzył. Już teraz nie mam zaufania do ludzi. Cóż będę jadł ?

- A, jeżeli tak, — odparł Stwórca, — to możesz wchodzić wszędzie, gdzie tylko się dymi i gdzie drzwi stoją otworem.

I odtąd wilk pochłania wszystko, cokolwiek dostanie mu się w szpony.

Żaba i zające.

Zeszły się raz zające na naradę i uchwaliły zmianę miejsca, ile że przed wszystkimi zwierzętami uciekać muszą. Gdy biegną, dotarły na most, na którym siedziała Żaba. Żaba zlekła się zająców i ukryła się pod mostem.

Zające, spostrzegłszy jej trwogę rzekną do siebie :

- Chyba zostanmy ! — i zaczęły się śmiać tak, że aż im mordki popękały.

Odtąd wszystkie zające mają popękane mordki.

A żaba siedziała pod mostem, aż ją nastąpił gruby, ciężki chłop. Nastąpił na nią i spła-szczył. Odtąd wszystkie żaby mają plecy spłaszczone.

Kukułka.

Kukułka była od wieków wielkim czupiradłem , istna groszowa przekupka, a handlowała gomółkami (*serkiem*)

Pewnego razu przyszło do niej małe chłopię i chciało kupić gomółkę.

— Po ile gomółki ? — spytało.

— Po tyle, — odparła, — ile groszy ci zmieszczę na gołej dłoni.

— Miech będzie, — rzekł malec i podał jej rękę.

Ale kobieta nie mogła jakoś znaleźć końca z kładzeniem groszy. Gdzie tylko było wolne miejsce na dłoni malca, wszędzie dokładała po groszu, drażniąc się za każdym razem żarcikiem :

- a ku k u.

Głodny dzieciak zniecierpliwił się nareszcie i zawołał:

— Leć że sobie, babo i wołaj „a k u k u ! “

A że był wtedy wiatr, to porwał przekupkę, która odtąd zamieniła się w kukułkę i jest nią po dziś dzień.

Sroka i wrona

Sroka zaprosiła raz wronę na ucztę do lasu, ażeby tam w ciemnym gąszczu najeść się świerkowej kory. Ale wronie uczta nie przypadła do gustu, rzeczce.więc:

— Źle się spisałaś, kochana sroko, twoje przyjęcie jest nic a nic nie warte. Moje jest o wiele lepsze, a mam je przed stodołami bogatego wieśniaka; — tylko prawda, że tam trzeba się wystrzegać pukaniny.

Sroka oświadczyła gotowość odwiedzenia stodoł wieśniaka.

Zaledwie jednak przyfrunęły na miejsce, wronę trafiono strzałem.' A sroka rozśmiała się i rzecze:

- Mnie oszukałaś a sama padłaś ofiarą!

Na to wrona harknęła w konaniu:

- Ach, ach , ach !

I tak zostało.

Sroka śmieje się: „ha, ha, ha!” — a wrona kracze z wieczną skargą: „ach, ach, ach!”

Piorun

Skąd i w jaki sposób piorun powstaje, lud nasz rozmaicie sobie tłumaczy.

Jedni utrzymują, że jest to ogień z nieba na karę ludziom zsyłany; inni mówią, że powstaje z beczek ognistych, które z hukiem pękają w powietrzu; inni znów tłumaczą sobie, że to są głownie, które wypadają planeciarzom przy poprawianiu ogniska w piecach nadpowietrznych.

Piorun nie wiedziałby, jak się kierować, gdyby nie gad (według innych ptak), Latawcem zwany, który wyprzedzając, wskazuje zarazem drogę i miejsce, gdzie piorun gwałtownie uderza.

A ponieważ Latawiec jest siłą nieczystą, więc często naprowadza pioruny na figury, świątynie, kaplice i inne miejsca poświęcone, z czego się potem wściekle śmieje.

KARTA ZGŁOSZENIA DO GMINNEGO KONKURSU PLASTYCZNEGO „KOCHAM WIEŚ”

Placówka zgłaszająca:.....

Imię i nazwisko ucznia:... ..

Dane kontaktowe:.....

Klasa:

Nauczyciel/ opiekun :

ZGODA RODZICA/OPIEKUNA PRAWNEGO – przetwarzanie danych osobowych dziecka

Wyrażam zgodę na przetwarzanie danych osobowych mojego dziecka:

.....

przez Zespół Szkolno –Przedszkolny w Janowie, w celu realizacji GMINNEGO KONKURSU PLASTYCZNEGO „ KOCHAM WIEŚ” w zakresie określonym regulaminem konkursu.

.....

(data i podpis rodziców/ prawnych opiekunów)

ZGODA RODZICA/OPIEKUNA PRAWNEGO – przetwarzanie wizerunku dziecka

Wyrażam zgodę na przetwarzanie wizerunku mojego dziecka

.....przez

Zespół Szkolno –Przedszkolny w Janowie, w celu realizacji GMINNEGO KONKURSU PLASTYCZNEGO „ KOCHAM WIEŚ”, w zakresie określonym regulaminem konkursu.

.....

(data i podpis rodziców/ prawnych opiekunów)

ZAŁĄCZNIK 3

W związku z realizacją wymogów §13 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych „RODO”), informujemy o zasadach przetwarzania Pani/Pana danych osobowych oraz o przysługujących Pani/Panu prawach z tym związanych:

1. Administratorem Pani/Pana bądź osoby niepełnoletniej, której jest Pani /Pan prawnym opiekunem danych osobowych jest Zespół Szkolno – Przedszkolny w Janowie, zwany dalej Administratorem; Administrator prowadzi operacje przetwarzania Pani/Pana danych osobowych,
2. Pani/Pana bądź osoby niepełnoletniej, której jest Pani /Pan prawnym opiekunem dane osobowe przetwarzane będą:
 - a) wyłącznie na podstawie wcześniej udzielonej zgody w zakresie i celu określonym w treści zgody.
3. W związku z przetwarzaniem danych w celach o których mowa w pkt. 2 odbiorcami danych osobowych mogą być:
 - a) osoby i podmioty upoważnione przez Administratora do przetwarzania danych w ramach wykonywania swoich obowiązków służbowych
 - b) osoby i podmioty, którym Administrator zleca wykonanie czynności, z którymi wiąże się konieczność przetwarzania danych (podmioty przetwarzające),
4. Dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego/organizacji międzynarodowej,
5. Posiada Pani/Pan prawo do:
 - żądania od Administratora dostępu do swoich danych osobowych, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania danych osobowych,
 - wniesienia sprzeciwu wobec takiego przetwarzania,
 - przenoszenia danych,
 - wniesienia skargi do organu nadzorczego, gdy uzna Pani/Pan, iż przetwarzanie danych osobowych Pani/Pana dotyczących narusza przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - cofnięcia zgody na przetwarzanie danych osobowych.
6. Dane osobowe nie podlegają zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym profilowaniu.
7. Dane osobowe będą przechowywane przez okres:
 - niezbędny do realizacji wskazanych powyżej celów przetwarzania, w tym również obowiązku archiwizacyjnego wynikającego z przepisów prawa
8. Podanie przez Pana/Panią danych osobowych jest dobrowolne, jeżeli odbywa się na podstawie Pana/Panią zgody lub ma na celu zawarcie umowy. Konsekwencją niepodania danych będzie brak możliwości realizacji określonych czynności.

.....
(data i podpis rodzica/ prawnego opiekuna